

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 774

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 august 2025

SUMAR

Pagina

ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Încheierea din 6 decembrie 2023 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal	2–4
Încheierea din 20 decembrie 2023 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal	4
Încheierea din 27 decembrie 2023 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal	5
Sentința nr. 4 din 10 ianuarie 2024 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal	5–16

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APPEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal — 3132

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 6 decembrie 2023

Dosar nr. XX/43/2023

Completul compus din:

Președinte: XX

Grefier: XX

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamanta ASOCIAȚIA CLUBUL SPORTIV A (CUI X, înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. X), cu sediul în X, în contradictoriu cu pârâții SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, cu sediul în X, AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT, cu sediul în X, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI X, cu sediul în X, MUNICIPIUL X, cu sediul în X, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantei, avocat X, și reprezentanta pârâților, consilier juridic X.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care arată că:

— la data de 26.10.2023, pârâții Consiliul local X și Unitatea administrativ-teritorială X au depus la dosar întâmpinare cu înscrisuri anexe (filele 84-203 volum I dosar și filele 1-102 volum II dosar);

— la data de 27.10.2023, pârâta Agenția Națională pentru Sport a depus la dosar, prin e-mail, întâmpinare (filele 106-111 volum II dosar);

— la data de 31.10.2023, pârâțul Secretariatul General al Guvernului a depus la dosar, prin e-mail, întâmpinare (filele 118-122 volum II dosar);

— la data de 2.11.2023, pârâta Agenția Națională pentru Sport a depus la dosar, în original, întâmpinare (filele 123-128 volum II dosar);

— la data de 2.11.2023, pârâțul Secretariatul General al Guvernului a depus la dosar, în original, întâmpinare (filele 130-134 volum II dosar);

— la data de 2.11.2023, reprezentantul convențional al reclamantei, avocat X, a depus la dosar o cerere de acces la dosarul electronic;

— la data de 13.11.2023, reclamanta a depus la dosar Răspuns la întâmpinare (filele 148-150 volum II dosar);

— cererea de chemare în judecată este timbrată cu 400 lei taxă judiciară de timbru (fila 9 dosar).

Reprezentanta pârâților depune la dosar delegația de reprezentare a intereselor instituțiilor pârâte.

Instanța pune în discuția părților aspectele vizând competența instanței.

Reprezentantele părților apreciază că instanța competentă în soluționarea prezentei cauze este Curtea de Apel X.

În temeiul dispozițiilor art. 131 din Codul de procedură civilă, instanța își verifică din oficiu competența și constată că este competentă sub toate aspectele să soluționeze cererea de chemare în judecată, în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, având în vedere obiectul cererii, respectiv că prin petitele cererii este vizat și un act administrativ

emis de o autoritate centrală, și văzând și sediul asociației reclamante care se află în municipiul X.

La întrebarea instanței, reprezentantele părților declară că nu au chestiuni prealabile de invocat.

Cu privire la estimarea duratei procesului instanța se va pronunța după ce se vor discuta cererile în probațiune.

Instanța observă că s-au invocat două excepții din partea pârâțului Secretariatul General al Guvernului, respectiv excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei și excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâțului.

Instanța pune în discuție unirea acestor excepții cu fondul cauzei, apreciind că pentru soluționarea lor se administrează probe comune cu fondul.

Reprezentantele părților nu formulează obiecții față de această modalitate procedurală de soluționare a excepțiilor.

Instanța dispune unirea excepțiilor invocate de pârâțul Secretariatul General al Guvernului cu fondul cauzei, potrivit art. 248 din Codul de procedură civilă.

Instanța pune în discuție probele propuse în cauză.

Reprezentanta reclamantei, avocat X, solicită admiterea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, iar cu privire la expertiza contabilă menționează că a propus această probă, însă consideră că din înscrisurile depuse la dosar rezultă foarte clar legătura de cauzalitate dintre cheltuielile pe care asociația le-a efectuat pentru a organiza proiectele din bugetul propriu și faptul că acele sume au fost solicitate și prin cererile de finanțare pe care le-a depus. A evidențiat foarte clar prin cererea de chemare în judecată și documentele anexate faptul că sunt cheltuieli care au fost solicitate și că au fost realizate proiectele cu sumele din bugetul propriu.

Ca urmare, lasă la aprecierea instanței soluția cu privire la necesitatea administrării probei cu expertiza contabilă și nu formulează o cerere în probațiune în această privință.

Reprezentanta pârâților, consilier juridic X, solicită încuviințarea probelor privind înscrisurile depuse la dosar și solicită respingerea probei cu privire la expertiza contabilă, apreciind că nu este necesară, întrucât solicitările reclamantei reies din înscrisurile depuse la dosar, pe care nu le contestă.

Instanța reține că reclamanta a solicitat și depunerea tuturor actelor care s-au avut în vedere la emiterea ordinului și a hotărârii atacate, precum și dosarul administrativ al celor patru cereri de finanțare.

Reprezentanta reclamantei, avocat X, apreciază că nu sunt necesare aceste acte.

Instanța, ținând cont de prevederile art. 255 și art. 258 din Codul de procedură civilă, va încuviința probațiune cu înscrisuri, pentru toate părțile, respectiv cu actele depuse la dosarul cauzei, ca fiind pertinente și concludente pentru justa soluționare a cauzei.

Instanța reține precizarea reprezentantei reclamante că nu insistă în proba cu expertiza contabilă și nici instanța, ținând cont și de poziția celorlalte părți, nu apreciază că în vederea aflării adevărului ar fi necesare alte probe, întrucât cu privire la

chestiunile de calcul și efectuarea propriu-zisă a costurilor cu cele patru programe sportive organizate s-au depus înscrișuri care sunt pertinente și concludente pentru dovedirea pretenției formulate.

La întrebarea instanței, reprezentantele părților declară că nu au cereri de formulat.

Reprezentanta reclamantei, avocat X, depune la dosar dovezile vizând cheltuielile de judecată, respectiv onorariul avocațial.

Instanța încheie faza cercetării judecătorești și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentanta reclamantei, avocat X, cu privire la excepția lipsei calității active a reclamantei, apreciază că nu este justificată în mod detaliat excepția și apreciază că reclamanta are interes în cauză, întrucât se solicită anularea parțială a unor acte administrative care o afectează în mod direct. Precizează că în mod constant reclamanta solicită finanțări nerambursabile care au loc de două ori pe an. De această dată reclamanta nu a putut participa, întrucât se afla într-un litigiu în relația cu Municipiul X. Arată că solicită ca această prevedere din ordin să nu existe nici pe viitor, întrucât și pe viitor s-ar putea lovi de același impediment, litigiul fiind de durată, aflându-se pe rolul Curții de Apel București.

În legătură cu calitatea procesuală pasivă a pârâtului Secretariatul General al Guvernului, arată că reclamanta, înainte de a înregistra acțiunea la instanță, a procedat la demararea procedurii prealabile, fiind vorba de un ordin de ministru. Între timp a intervenit transformarea ministerului într-o agenție și raționamentul reclamantei a fost că o agenție nu poate anula un ordin al ministrului. Acesta era motivul pentru care și-a adresat acțiunea și față de acest pârât. Consideră că Secretariatul General al Guvernului are calitate procesuală pasivă, prin prisma capătului de cerere de acordare a unor despăgubiri, chiar dacă nu este emitentul actului.

În ceea ce privește fondul cauzei, prezintă pe scurt starea de fapt, arătând că litigiul aflat pe rolul Curții de Apel București este unul mai special, fiind o acțiune în constatare. Se solicită instanței să constate dacă o măsură financiară este sau nu ajutor de stat. Ca urmare, nu are pretenții față de municipiu, mai mult, soluționarea favorabilă a acțiunii ar ajuta financiar această instituție prin atragere de sume de bani.

Arată că ordinul de ministru are o prevedere ambiguă privind existența unui litigiu, prin prisma principiului securității raporturilor juridice, și reclamanta este afectată în mod direct, pentru că cerința de a nu se afla în litigiu trebuia cumva nuanțată, în sensul de a nu fi în litigiu în calitate de pârât, nu în calitate de reclamant. Deci, consideră că este afectat accesul liber la justiție al oricărui solicitant care s-ar afla în orice litigiu, chiar și un litigiu care are ca obiect, de exemplu, informații de interes public.

Această chestiune este o adăugare la Legea nr. 350/2005 care, atunci când stabilește criteriile care pot fi creionate de autoritate, se referă la situații care privesc competitivitatea sau litigiul privind neplata impozitelor, neplata asigurărilor, nu se referă la un litigiu în general. Consideră că ordinul este emis cu exces de putere vădit, pentru că se realizează un dezechilibru clar între acest așa-zis criteriu care ar fi necesar și nevoia de evaluare. Nu ajută la nimic să evaluezi competitivitatea unui proiect prin prisma analizării dacă se află sau nu într-un litigiu, care nu reprezintă o pretenție reală.

În ceea ce privește despăgubirile, apreciază că sunt îndeplinite condițiile privind răspunderea administrativ-patrimonială, ordinul fiind un act nelegal, hotărârea contestată fiind, de asemenea, nelegală, prin prisma faptului că este emisă

în baza unui ordin nelegal, iar autoritățile înțelegând să nu revoce actele. Există o legătură de cauzalitate între faptul că s-au emis acte nelegale și faptul că reclamanta a fost păgubită, respectiv a fost obligată să realizeze aceste proiecte din bugetul propriu, deși a desfășurat activități de interes general.

Subliniază că prejudiciul se compune din cheltuielile efectuate, care au fost detaliate în concret în cererea de chemare în judecată.

Mai arată că Comisia de evaluare, care nu are legătură cu acest litigiu, a considerat că toate proiectele sunt susceptibile să fie finanțate prin finanțări nerambursabile, astfel că solicită să se acorde despăgubirile menționate.

Reprezentanta pârâtilor, consilier juridic X, lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției lipsei calității procesuale active a reclamantei. Cu privire la lipsa calității procesuale pasive a Secretariatului General al Guvernului înțelege să achieseze la opinia acestui pârât, conform căreia Ordinul nr. 644/2018 nu este emis de către acesta, pe cale de consecință impunându-se respingerea cererii. Cu referire la petitul privind pretențiile, lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției.

În ceea ce privește anularea parțială a ordinului menționat, apreciază că acesta îndeplinește condițiile de legalitate, a fost emis de către un organ competent, întrunește limitele competenței sale, ca urmare achiesează la punctul de vedere al Secretariatului General al Guvernului.

Cu referire la anularea parțială a Hotărârii Consiliului Local nr. 75/2022, înțelege să arate că această hotărâre doar transpune la nivel local un ordin emis la nivel național, pe cale de consecință înțelege să facă trimitere la prevederea expresă din anexa nr. 2 a ordinului, respectiv cea de la lit. f), unde este în mod concret detaliat criteriul ca solicitantul să nu fie în litigiu cu instituția finanțatoare. Nu se face distincție între tipul litigiului, pe cale de consecință Municipiul nu putea să adauge la legislația națională, să stabilească ce fel de litigiu se are în vedere ori ce calitate procesuală trebuie să aibă solicitantul. Pe cale de consecință, solicită respingerea acestui petit.

Mai mult, atât Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2022, cât și cea cu nr. 102/2023 au fost transmise instituției prefectului care, în baza efectuării controlului de legalitate, a stabilit că nu sunt constatate aspecte de nelegalitate.

Instanța solicită reprezentantei pârâtilor să precizeze dacă autoritatea locală avea sau nu vreo marjă de apreciere atunci când a adoptat HCL-ul în privința stabilirii condițiilor care trebuie îndeplinite de către participanții la program, dacă era vorba de o transpunere a ordinului obligatorie.

Reprezentanta pârâtilor, consilier juridic X, arată că Legea nr. 69/2000 prevede expres la art. 67¹ alin. (3) că condițiile, criteriile și procedura, precum și cuantumul pe fiecare categorie de cheltuieli, fiecare categorie de participanți la activitățile sportive, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, respectiv hotărârea autorităților deliberative ale autorităților publice locale.

Apreciază că Municipiul a transpus doar dispozițiile ordinului, nu a putut adăuga la legislația națională, iar criteriile stabilite sunt esențiale, nu puteau fi eliminate după ce s-au stabilit prin ordinul Secretariatului de Stat al Guvernului, astfel că nu se putea abate de la aceste principii.

În ceea ce privește solicitarea privind cheltuielile de judecată, apreciază că nu sunt incidente dispozițiile Codului civil la care face trimitere reclamanta, întrucât Municipiul X nu poate fi răspunzător pentru nerespectarea de către reclamantă a unor condiții de participare. La o simplă lectură a HCL reclamanta putea aprecia dacă se încadrează sau nu în condițiile și criteriile respective, nefiind necesar să se ajungă la acțiune în instanță.

Reprezentanta reclamantei, avocat X, în replică, arată în legătură cu marja de apreciere pe care o are Consiliul local că Legea nr. 350/2005 nu obligă să fie reluate criteriile din ordinul de ministru. Consiliul local putea să nuanțeze condițiile din legea amintită, care face referire la neplata impozitelor restante, contribuții de asigurări de sănătate, alte taxe din contracte de finanțare anterioare, însă nu este cazul. Sigur, o anume ierarhie există, fiind vorba de un ordin al ministrului, dar nu în situația criteriilor unde Municipiul ar fi putut să aprecieze și să nuanțeze acest text, în limitele legii.

Instanța va reține cauza în pronunțare și va amâna pronunțarea pe data de 20.12.2023, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin grefa instanței.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru deliberare, va amâna pronunțarea pe data de 20.12.2023, soluția urmând a fi adusă la cunoștința părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză pe data de 20.12.2023, soluția urmând a fi adusă la cunoștința părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 6.12.2023.

Președinte,
XX

Grefier,
XX

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal — 3132

ÎNCHIERE

Ședința publică din 20 decembrie 2023

Dosar nr. XX/43/2023

Completul compus din:
Președinte: XX
Grefier: XX

Pe rol se află pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta ASOCIAȚIA CLUBUL A (CUI, înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. X), cu sediul în X, în contradictoriu cu pârâții SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, cu sediul în X, AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT, cu sediul în X, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI X,

cu sediul în X, MUNICIPIUL X, cu sediul în X, având ca obiect anulare act administrativ.

În lipsa părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 6 decembrie 2023.

CURTEA,

având nevoie de timp pentru deliberare, va amâna pronunțarea pe data de 27.12.2023, soluția urmând a fi adusă la cunoștința părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză pe data de 27.12.2023, soluția urmând a fi adusă la cunoștința părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Adusă la cunoștința părților prin mijlocirea grefei instanței la data de 20.12.2023.

Președinte,
XX

Grefier,
XX

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal — 3132

ÎN CHEIERE**Ședința publică din 27 decembrie 2023**

Dosar nr. XX/43/2023

Completul constituit din:

Președinte: XX

Grefier: XX

Pe rol se află pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta ASOCIAȚIA A (CUI X, înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. X), cu sediul în X, în contradictoriu cu pârâții SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, cu sediul în X, AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT, cu sediul în X, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI X, cu sediul în X, MUNICIPIUL X, cu sediul în X, având ca obiect anulare act administrativ.

În lipsa părților.

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 6 decembrie 2023, când s-a amânat pronunțarea pentru data de 20 decembrie 2023, apoi pentru 27 decembrie 2023.

CURTEA DE APEL

Va amâna pronunțarea în cauză la data de 10 ianuarie 2024, soluția urmând a fi adusă la cunoștința părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 10 ianuarie 2024, soluția urmând a fi adusă la cunoștința părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din 27 decembrie 2023.

Președinte,

XX

Grefier,

XX

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2024:006.000004

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal — 3132

SENTINȚA Nr. 4**Ședința publică din 10 ianuarie 2024**

Dosar nr. XX/43/2023

Completul compus din:

Președinte: XX

Grefier: XX

Pe rol se află pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta ASOCIAȚIA A (CUI X, înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. X), cu sediul în X, în contradictoriu cu pârâții SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, cu sediul în X, AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT, cu sediul în X, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI X, cu sediul în X, MUNICIPIUL X, cu sediul în X, având ca obiect anulare act administrativ.

În lipsa părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 6.12.2023, când s-a amânat pronunțarea pe data de 20.12.2023. La data de 20.12.2023 s-a amânat pronunțarea pe data de 27.12.2023, când a avut loc o nouă amânare pe data de azi.

Încheierile de amânare a pronunțării fac parte integrantă din prezenta sentință.

CURTEA,

deliberând, reține că prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe, reclamanta ASOCIAȚIA A, în contradictoriu cu SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, în calitate de succesor al Ministeriului Sportului, emitent al Ordinului nr. 664/2018 privind finanțarea din fonduri

publice a proiectelor și programelor sportive („Ordinul atacat”), AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT, în calitate de succesor a Ministerului Sportului, emitent al Ordinului atacat, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI X, în calitate de emitent al HCL X nr. 75/2022 („Hotărârea atacată”), și MUNICIPIUL X, prin primar, a solicitat:

— 1. anularea parțială a Ordinului nr. 664/2018, respectiv (i) din anexa nr. 2 a Ordinului, denumită „Principiile și Criteriile întocmirii metodologiei/regulamentului de finanțare, precum și condițiile de acces la fondurile publice pentru finanțarea proiectelor și programelor sportive”, eliminarea sintagmei de la lit. f), respectiv „să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare”, condiție impusă în prezent structurilor sportive, unităților și instituțiilor de învățământ pentru asociațiile sportive școlare și universitare, alte organizații și instituții pentru proiecte și programe sportive; (ii) din anexa nr. 3 a Ordinului, anularea parțială a „Declarația reprezentanților legali ai structurii sportive că structura sportivă pe care o reprezintă îndeplinește condițiile prevăzute de Ordinul MTS nr. 664/2018”, eliminarea sintagmei de la lit. c), respectiv „[...] și nu este în litigiu cu instituția finanțatoare”;

— 2. anularea parțială a HCL nr. 75/31.03.2022 cu privire la aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive (Regulament de sprijin și Ghidul solicitantului) astfel încât condiția impusă prin anexa I a Regulamentului de sprijinire a activităților sportive din Municipiul X — Ghidul solicitanților pentru acordarea finanțării nerambursabile de la bugetul local structurilor sportive de drept privat, cu personalitate juridică română din municipiul X, care inițiază și organizează programe și acțiuni sportive (sport de performanță, sport pentru toți și sport școlar), constând în sintagmele „să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare”/„să nu se afle în litigiu cu instituția finanțatoare”/„nu este în litigiu cu instituția finanțatoare” să fie eliminate din: (i) criteriile și condițiile minimale de finanțare a structurilor sportive — pct. 5A.f) și pct. 5B.f) din Ghid, paginile 4 și 5 din Ghid; (ii) procedura de evaluare — pct. 9 lit. e) din Ghid, pagina 8 din Ghid; și (iii) declarația reprezentanților legali ai structurilor sportive care solicită finanțare nerambursabilă în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2005 — lit. c), paginile 14 și 20 din Ghid;

— 3. obligarea părților la plata în solidar a sumei de 66.221,86 lei actualizate cu rata inflației și dobânda legală începând cu 30.03.2023, cu titlul de daune materiale ca urmare a emiterii actelor administrative;

— 4. obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Primul motiv de nelegalitate invocat de reclamantă vizează împrejurarea că Legea nr. 350/2005 nu condiționează finanțarea de inexistența unui litigiu cu instituția publică căreia i se solicită atribuirea unui contract de finanțare. S-a argumentat că categoria criteriilor care pot fi impuse de autoritatea finanțatoare sunt indicate la art. 21 și 29 din Legea nr. 350/2005, în sensul că acestea privesc competitivitatea reală a solicitanților și nu este eligibil solicitantul care: nu și-a îndeplinit obligațiile de plată exigibile a impozitelor și taxelor către stat, precum și a contribuției pentru asigurările sociale de stat, a comis o gravă greșeală în materie profesională sau nu și-a îndeplinit obligațiile asumate printr-un alt contract de finanțare nerambursabilă;

condiția de a nu se afla „în litigiu” cu instituția finanțatoare cuprinde o gamă largă de situații care nu privesc vreo obligație neîndeplinită de către solicitant în raport cu Legea nr. 350/2005, fiind așadar excluse de la finanțare proiecte ale solicitanților care au litigii cu autoritatea finanțatoare, dar care nu privesc de fapt existența unui real diferend între solicitant și autoritate: un exemplu concret este acțiunea în instanță formulată de reclamantă, înregistrată la 31.03.2022 la Curtea de Apel București cu nr. 2.120/2/2022, prin care a solicitat ca instanța să constate că UAT X a oferit ajutoare de stat în mod nelegal către Clubul Sportiv Municipal X și pe cale de consecință să dispună rambursarea sumelor oferite de la bugetul local în patrimoniul Municipiului XX; respectivul proces are deci finalitatea de a majora patrimoniul Municipiului X, neprejudiciind în niciun fel activitatea instituției, astfel că acțiunea nu vizează vreun litigiu între X și Municipiul X, între reclamantă și autoritatea finanțatoare neexistând obligații neîndeplinite.

Reclamanta a subliniat că scopul Legii nr. 350/2005, pe care Ordinul MTS nr. 664/2018 o pune în executare, este de a limita accesul la fondurile nerambursabile al asociațiilor nonprofit care nu și-au îndeplinit obligațiile financiare sau de orice natură pe care le-ar avea în raport cu instituția de la care solicită finanțarea; extinderea acestei condiții la excluderea de la finanțare a oricărui solicitant care se află în litigiu cu instituția finanțatoare este de natură să îngreuească, fără niciun temei legal, accesul la fondurile nerambursabile al asociațiilor nonprofit care își realizează activitățile în mod legal și cu respectarea obligațiilor asumate față de instituția finanțatoare.

Potrivit reclamantei, în conformitate cu art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative date în executarea legilor se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă, iar potrivit art. 77 din Legea nr. 24/2000, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legilor — conform preambulului Ordinului nr. 664/2018, acesta este emis în temeiul prevederilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, HG nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii nr. 69/2000, HG nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului și Legii nr. 350/2005. Așadar, s-a apreciat că Ordinul nr. 664/2018 a fost dat în limitele și potrivit normelor care îl ordonă, prin urmare, Ordinul nu poate adăuga la Legea nr. 350/2005, impunând condiții care excedează legii și sunt de natură să îngreuească posibilitatea asociațiilor nonprofit de a primi finanțare nerambursabilă.

Al doilea motiv de nelegalitate invocat privește împrejurarea că dispozițiile Ordinului MTS nr. 664/2018 și HCL nr. 75/2022 sunt ambigue, deoarece condiția impusă solicitanților — să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare — este redactată neclar din punctul de vedere al tehnicii legislative, nedefinind ceea ce înseamnă litigiu. În acest sens, s-a arătat că, de exemplu, un proces în instanță poate fi formulat în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, însă o atare situație nu semnifică faptul că petentul-solicitant ar fi în mod automat exclus de la finanțarea nerambursabilă oferită de autoritate în baza Legii nr. 350/2005 ori un alt exemplu ar fi un proces în instanță finalizat în mod definitiv, dar cu privire la care solicitantul și autoritatea se judecă pentru recuperarea cheltuielilor de judecată, în condițiile

în care litigiul finalizat nu are nicio legătură cu Legea nr. 350/2005.

S-a opinat că prin formularea ambiguă se nesocotește principiul securității raporturilor juridice prin imprevizibilitatea interpretării corecte a textelor, dar se încalcă și normele de tehnică legislativă cuprinse în art. 8 alin. (4) și art. 36 din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor. În același sens, s-a invocat și jurisprudența CJUE care s-a pronunțat în sensul că „orice act comunitar care produce efecte juridice trebuie să fie clar, precis și să fie adus la cunoștința celui interesat în așa fel încât acesta să poată cunoaște cu certitudine momentul de la care acel act există și începe să își producă efectele juridice” (Cauza T-115/94, *Opel Austria GmbH c. Consiliului Uniunii Europene*).

Al treilea motiv invocat vizează faptul că stabilirea condiției de a nu exista niciun fel de litigii între autoritatea finanțatoare și beneficiarul finanțării nerambursabile reprezintă un veritabil exces de putere în sensul art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004. Potrivit reclamantei, în acord și cu practica ÎCCJ, în legătură cu libertatea de apreciere permisă autorității, trebuie reținut că autoritatea poate decide dacă este oportun să emită actul, care să fie conținutul actului sau când să își producă acesta efectele, însă atunci când emiterea actului este consecința exercitării discreționare a puterii publice, actul este nelegal, conduita autorității fiind una abuzivă, contrară legii. S-a arătat că, pentru stabilirea exercitării unei conduite nelegale a autorității, instanțele trebuie să examineze dacă există un dezechilibru între măsura dispusă și situația care a determinat-o și dacă măsura nu era necesară, iar, din această perspectivă (a respectării principiului proporționalității), instanțele pot stabili dacă autoritatea a acționat sau nu cu exces de putere — doar dacă există o disproporție vădită, este afectat scopul legii și, prin urmare, actul este nelegal.

S-a subliniat că impunerea condiției privind inexistența litigiului nu este în niciun fel necesară pentru evaluarea și finanțarea proiectelor; din contră, condiția aceasta este de natură să realizeze un dezechilibru pentru cluburile sportive care sunt îndrituite să solicite finanțare nerambursabilă și, în plus, prin emiterea ordinului, act administrativ cu caracter normativ, Ministerul Sportului a impus autorităților locale să nu acorde finanțări nerambursabile acelor organizații care se află în litigiu cu autoritatea finanțatoare, deși această condiție nu este prevăzută de lege; astfel, Ministerul Sportului a intervenit *ultra vires* în procesul de acordare a finanțărilor nerambursabile de la nivel local, peste autonomia locală a autorităților locale, iar condiția impusă sancționează exercitarea unui drept fundamental, accesul liber la justiție al solicitanților care se află în orice fel de litigiu cu autoritatea finanțatoare.

În acest context, s-a concluzionat că există o disproporție vădită între scopul reglementării Ordinului nr. 664/2018 și Legea nr. 350/2005 care nu impune niciun fel de restricție cu privire la existența unui litigiu.

În ceea ce privește cererea de obligare a părților la plata de despăgubiri s-au invocat prevederile art. 8 și ale art. 18 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, ale art. 575, art. 577 din Codul administrativ (*OUG nr. 57/2019*), precum și ale art. 1.349 și

art. 1.357 din Codul civil, apreciindu-se că sunt întrunite condițiile răspunderii administrativ-patrimoniale prevăzute de art. 577 din Codul administrativ, respectiv: fapta ilicită, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate și vinovăția. Cu privire la fapta ilicită, reclamanta a punctat că aceasta constă în emiterea unor acte administrative nelegale, prin instituirea unor condiții suplimentare neprevăzute de Legea nr. 350/2005 și implicit contrar Legii nr. 24/2000; în ceea ce privește prejudiciul în quantum total de 66.221,86 lei s-a arătat că acesta este reprezentat de suma de bani neîncasată ca urmare a excluderii reclamantei din procedura de acordare a finanțării nerambursabile, sens în care a efectuat cheltuieli, care sunt dovedite prin documente justificative, în scopul unor activități de interes general, care puteau fi finanțate din fonduri publice.

Reclamanta a indicat sumele care au fost cheltuite din veniturile sale pentru organizarea celor 4 proiecte sportive, care se regăsesc și în bugetul aferent fiecărei cereri de finanțare formulate, cheltuind din bugetul propriu sume pe care le-ar fi primit de la UAT X dacă cererile de finanțare nu ar fi fost respinse în mod nelegal. Reclamanta a enumerat cele patru proiecte la care a participat, arătând cheltuielile propriu-zise alocate.

În ceea ce privește quantumul prejudiciului, reclamanta a considerat că despăgubirile solicitate trebuie să fie acordate începând cu data producerii prejudiciului [art. 1.386 alin. (1) din Codul civil], respectiv începând cu 30.03.2023, data la care s-a emis HCL nr. 102/2003, prin care CL X a aprobat sumele pentru finanțarea nerambursabilă din fondurile bugetului local al Municipiului X pentru proiecte sportive pe semestrul I al anului 2023, și până la completa reparare a prejudiciului, potrivit art. 1.385 alin. (1) și art. 1.386 alin. (1) din Codul civil, care presupune și repararea prejudiciului suferit, atât prin actualizarea sumei executate cu rata inflației *damnum emergens* (pierdere efectivă), cât și prin acordarea dobânzii legale — *lucrum cessans* (beneficiu nerealizat).

În ceea ce privește legătura de cauzalitate s-a arătat că cheltuielile indicate au fost realizate conform cererilor de finanțare, pentru proiectele evaluate pozitiv de Comisia de evaluare, dar care nu au mai fost în cele din urmă finanțate din cauza prevederilor nelegale ale ordinului și hotărârii contestate prin prezenta cerere, iar cu privire la vinovăție s-a opinat că răspunderea civilă/administrativă este pentru cea mai mică culpă; în acest sens, s-a menționat că s-au formulat plângeri prealabile împotriva actelor administrative, iar autoritățile publice au refuzat revocarea acestora, astfel, acestea se află atât în culpă procesuală, cât și în culpă substanțială.

Prin **întâmpinarea** formulată, intimatul Secretariatul General al Guvernului a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, excepția lipsei calității procesuale pasive a Secretariatului General al Guvernului, iar pe fondul cauzei s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei a fost invocată raportat la dispozițiile art. 1 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9, art. 32, art. 33, art. 36 și art. 40 din Codul de procedură civilă, în esență, pentru că nu se probează încălcarea vreunui drept personal, recunoscut de lege, sau a unui interes legitim privat, iar motivele prezentate în cererea de chemare în judecată ar putea fi incluse, cel mult, în categoria interesului general. S-a apreciat că, în

cauză, nu poate fi prefigurat folosul propriu pe care partea reclamantă l-ar obține ca urmare a admiterii cererii în sensul celor solicitate.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a Secretariatului General al Guvernului s-a opinat că nu a fost formulată vreo pretenție, în concret, față de Secretariatul General al Guvernului, reclamanta neindicând o vătămare printr-un act administrativ sau un refuz nejustificat de a răspunde, pentru a fi incidente, în raport cu această instituție publică pârâtă, dispozițiile speciale privind răspunderea autorităților publice.

S-a amintit că, potrivit art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 137/2020 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului, această instituție publică este condusă de secretarul general al Guvernului care, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, emite, în condițiile legii, ordine și instrucțiuni, iar în ceea ce privește participarea Secretariatului General al Guvernului în litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, această instituție publică poate sta în judecată în fața instanțelor judecătorești în nume propriu, pentru legalitatea actelor emise de conducătorul acesteia, potrivit H.G. nr. 137/2020. S-a subliniat că Ordinul nr. 664/2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive, contestat, nu a fost emis de secretarul general al Guvernului, ci de ministrul tineretului și sportului, iar Secretariatul General al Guvernului nu este continuatorul în drepturi al Ministerului Tineretului și Sportului, reorganizat prin divizare parțială în Ministerul Sportului, reorganizat, prin transformare în Agenția Națională pentru Sport, în acest sens fiind invocate prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 59/2023 și Hotărârea Guvernului nr. 576/2023 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Agenției Naționale pentru Sport.

Prin urmare, s-a concluzionat că faptul că prin bugetul Secretariatului General al Guvernului se asigură finanțarea Agenției Naționale pentru Sport, instituție cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, nu presupune faptul că Secretariatul General al Guvernului are calitate procesuală pasivă în sensul că se substituie în drepturi și obligații Agenției, Secretariatul General al Guvernului neputând fi considerat răspunzător de modalitatea în care instituțiile publice competente înțeleg să interpreteze și să aplice actele normative nici chiar dacă acestea s-ar fi aflat în subordinea sa, context în care s-au invocat și cele reținute în Decizia RIL nr. 13/2016. În acest sens, s-au amintit și dispozițiile art. 222 din Codul civil, potrivit cărora persoana juridică care are în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă; totodată, nici în ceea ce privește capătul de cerere referitor la anularea H.C.L. X nr. 75/2022, este evident că Secretariatul General al Guvernului nu are calitatea de emitent al actului contestat.

Pe fondul cauzei, s-a argumentat că Ordinul nr. 664/2018 a fost emis de ministrul tineretului și sportului, în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, ținând cont de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului și în temeiul prevederilor Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor

nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește cererea de acordare a daunelor materiale în sumă de 66.221,86 lei s-a opinat că cererea reclamantei de acordare a despăgubirilor în baza unui act cu caracter normativ în vigoare, prin emiterea căruia apreciază că ar fi fost vătămată, este nu numai neîntemeiată, dar și prematură, câtă vreme actul își produce efecte juridice; în plus, prejudiciul așa-zis suferit de reclamantă este nedovedit, caz în care nu există legătura de cauzalitate între actul pe care îl contestă întrucât nu a fost dovedit ca fiind nul/illegal; astfel, capătul de cerere privind acordarea daunelor materiale urmează a fi respins față de Secretariatul General al Guvernului, neexistând o culpă a acestei instituții publice pârâte și nici obligația corelativă a răspunderii.

Cu privire la capătul de cerere privind obligarea pârâtului Secretariatul General al Guvernului la plata cheltuielilor de judecată s-a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat, având în vedere faptul că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă; mai mult, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că simplul fapt că o parte cade în pretenții nu înseamnă automat că se află în culpă procesuală pentru a fi obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Prin **întâmpinarea** formulată, intimata Agenția Națională pentru Sport a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

Referitor la critica de nelegalitate a ordinului atacat, potrivit căreia Legea nr. 350/2005 nu condiționează finanțarea de inexistența unui „litigiu” cu instituția publică căreia i se solicită atribuirea unui contract de finanțare, s-a arătat că prin raportare la art. 2 lit. h) din Legea nr. 350/2005, art. 23 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 și art. 2 alin. (1) din Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 664/2018, reclamanta este în eroare cu privire la calitatea acesteia de solicitant așa cum este aceasta reglementată de art. 2 lit. h) din Legea nr. 350/2005, care are aplicabilitate generală pentru toate persoanele fizice și juridice, față de situația prevăzută la art. 2 alin. (1) din Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 664/2018, cu modificările și completările ulterioare, care face referire exclusivă la structurile sportive de drept privat și asociațiile pe ramură de sport județene și ale municipiului București. Or, potrivit pârâtei, reclamanta este posesoarea Certificatului de înregistrare sportivă nr. 0077143/06.06.2018 și, prin urmare, îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la structurile sportive prevăzute de Legea nr. 69/2000, respectiv ale Ordinului Ministerului Tineretului și Sportului nr. 664/2018, acestea având caracter de normă juridică cu caracter special, prin raportare la forma de organizare a reclamantei.

Referitor la critica de nelegalitate a Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 664/2018, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia dispozițiile Ordinului MTS nr. 664/2018 și HCL nr. 75/2022 sunt ambigue, s-a opinat că normele criticate nu conțin elemente de ambiguitate în raport cu dispozițiile Legii nr. 24/2000. Potrivit pârâtei, acest motiv de nelegalitate este insuficient motivat, din moment ce reclamanta conchide că prevederea din actul administrativ cu caracter normativ atacat chiar asta vizează, respectiv ca între solicitant și instituția care finanțează un proiect sportiv să nu fie niciun fel

de litigiu. În acest context, s-a precizat că acest criteriu de eligibilitate a fost enunțat prima dată prin dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. g) din Criterii și condiții de finanțare a structurilor sportive de drept privat, altele decât federațiile sportive naționale, programele sportive de utilitate publică și contractul-cadru de finanțare a acestora aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Sport nr. 149/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 29 noiembrie 2003, care prevedea expres ca și condiție de eligibilitate: „g) să nu se afle în litigiu cu instituția finanțatoare.”; ulterior reglementarea a fost menținută prin dispozițiile lit. f) din anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Sport nr. 130/2006 privind finanțarea nerambursabilă din fonduri publice a proiectelor cluburilor sportive de drept privat și ale asociațiilor pe ramură de sport județene și ale municipiului București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 11 aprilie 2006, care avea următorul enunț: „f) să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare;”; de asemenea, la lit. D pct. 3 lit. c) din același act administrativ cu caracter normativ se precizează că solicitantul declară pe propria răspundere că „c) nu are obligații de plată exigibile și nu este în litigiu cu instituția finanțatoare.”.

Față de cele prezentate s-a apreciat că acest motiv de nelegalitate este nefondat, având o aplicabilitate în timp de peste 20 de ani.

Referitor la critica de nelegalitate a Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 664/2018, potrivit căreia „Stabilirea condiției de a nu exista niciun fel de litigii între autoritatea finanțatoare și beneficiarul finanțării nerambursabile reprezintă un veritabil exces de putere”, s-a arătat că există reglementări similare prin care instituția finanțatoare a stabilit drept criteriu de eligibilitate inexistența unui litigiu între aceasta și beneficiarul finanțării, astfel: art. 3 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2011 privind aprobarea Programului Mihail Kogălniceanu pentru întreprinderi mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din data de 30 iunie 2011, care prevede că I.M.M.-urile sunt eligibile dacă „c) nu se află în litigiu, în calitate de pârâți, cu Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și instituția de credit parteneră;”, art. 3 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2013 privind aprobarea Programului Mihail Kogălniceanu pentru întreprinderi mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din data de 11 octombrie 2013, care prevede că I.M.M.-urile sunt eligibile dacă „nu se află în litigiu, în calitate de pârâți, cu Ministerul Finanțelor Publice și/sau instituția de credit parteneră;”, art. 9 alin. (1) lit. c) la anexa nr. 1/art. 3.1 lit. c) la anexa nr. 2/pct. 14 la anexa nr. 3.1/lit. B lit. d8) la anexa nr. 3.5 la Ordinul comun nr. 1.039/101/2022 — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 933/79/2022 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat asociate Programului RURAL INVEST, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 și 398 bis din data de 26 aprilie 2022, care prevede că beneficiarii sunt eligibili dacă „nu se află în litigiu, în calitate de pârât, cu MF și/sau instituția de credit care acordă finanțarea”.

Față de prevederile actelor normative mai sus enunțate, fie acestea ordonanțe de urgență, fie ordine, s-a apreciat că este dreptul finanțatorului de a statua drept condiție de eligibilitate lipsa situațiilor litigioase cu beneficiarii finanțărilor din fonduri publice.

Referitor la capătul de cerere accesoriu privind despăgubirile s-a argumentat că fapta ilicită nu există, deoarece actele administrative atacate nu au caracter ilicit: ilicit înseamnă interzis de lege, contrar unei legi sau unei norme, or, chiar în ipoteza anulării, în parte, a actelor administrative cu caracter normativ, nu se poate aprecia că reglementarea prevăzută de acestea a intrat în sfera ilicitului, nefiind dispoziții legale interzise de lege; mai mult decât atât, s-au indicat acte normative care au forță de lege, precum și acte administrative cu caracter normativ care conțin dispoziții similare celei atacate.

Referitor la motivarea prejudiciului suferit de reclamantă s-a considerat că este nefondat, atât timp cât Hotărârea Consiliului Local nr. 75/2023 privind aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive (Regulament de sprijin și Ghidul solicitantului) a fost aprobată la data de 31 martie 2023, iar cele 4 proiecte sportive depuse de reclamantă au fost înregistrate la data de 29.11.2023, adică la aproape 7 luni de la adoptarea Ghidului solicitantului.

De asemenea, s-a punctat că legătura de cauzalitate dintre actul administrativ cu caracter normativ și presupusul prejudiciu este nedovedită, atât timp cât reclamanta a avut cunoștință de prevederile din Ghidul solicitantului adoptat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului X nr. 75/2023, prevederi care sunt similare cu cele adoptate în Hotărârea Consiliului Local al Municipiului X nr. 156/2021 cu privire la aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive, regulamentul de sprijin, ghidul solicitanților și contractul-tip.

Referitor la celelalte motive pe care reclamanta își întemeiază despăgubirile s-a menționat că sunt nefondate, prin raportare la Decizia nr. 22/2019, pronunțată de Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 22 octombrie 2019, iar în privința angajării răspunderii administrativ-patrimoniale a autorității publice pârâte s-a reținut după cum urmează: „Pentru angajarea răspunderii administrativ-patrimoniale a autorității publice pârâte este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții, deduse din interpretarea prevederilor art. 1.349 și art. 1.357 și următoarele din Codul civil, în corelație cu normele care configurează regimul juridic al contenciosului administrativ: existența unei fapte ilicite constând într-un act administrativ nelegal anulat de instanță sau a unui refuz nejustificat ori a nerezolvării în termen a unei cereri, constatată ca atare de instanță; producerea unui prejudiciu; dovada legăturii de cauzalitate între actul administrativ nelegal și prejudiciul suferit de reclamant.”

Prin **întâmpinarea** formulată, intimații Consiliul Local al Municipiului X și Unitatea administrativ-teritorială Municipiul X au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Intimații au făcut trimitere la cele cuprinse în Adresa nr. 28.807/26.04.2023, emisă de Municipiul X, prin care a formulat răspuns la plângerea prealabilă transmițându-i petentului următoarele: 1. condiția de a nu se afla „în litigiu” cu

instituția finanțatoare cuprinsă în Regulamentul aprobat prin HCL nr. 75/31.03.2022 nu poate fi considerată o adăugare la Legea nr. 350/2005, această condiție rezultând fără echivoc din Ordinul nr. 664 din 6 septembrie 2018 emis în temeiul prevederilor Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare, privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive, unde în anexa nr. 2 art. 4 alin. (1) lit. f) se specifică clar cerința ca solicitantul să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare; 2. Ghidul solicitantului aprobat prin HCL nr. 75/2022 a fost întocmit respectând întocmai prevederile Ordinului nr. 664/2018, ordin aflat în vigoare; 3. nelegalitatea unui act administrativ se constată de către instanța de contencios administrativ.

Intimații au precizat că Hotărârea Consiliului Local al Municipiului X nr. 75 din 31 martie 2022 transpune la nivel local legislația națională, neadăugând nimic față de criteriile și condițiile de acces la fondurile publice care trebuie îndeplinite de către structurile sportive, unitățile și instituțiile de învățământ pentru asociațiile sportive școlare și universitare, alte organizații și instituții pentru proiecte și programe sportive, așa cum sunt enumerate acestea în legislația națională, fiind în acord cu art. 18¹ alin. (2) și art. 67¹ alin. (2) și (3) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, dar și cu prevederile Ordinului nr. 664 din 6 septembrie 2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive, anexa nr. 2 — Principiile și criteriile întocmirii metodologiei/regulamentului de finanțare, precum și condițiile de acces la fondurile publice pentru finanțarea proiectelor și programelor sportive. Mai mult, s-a apreciat că atât HCL nr. 75 din 31 martie 2022 cu privire la aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive (Regulament de sprijin și Ghidul solicitantului), cât și HCL nr. 102 din 30 martie 2023 privind aprobarea sumelor pentru finanțarea nerambursabilă din fondurile bugetului local al Municipiului X pentru proiecte sportive pe semestrul I al anului 2023 au fost transmise, pentru exercitarea controlului de legalitate potrivit art. 255 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Instituției Prefectului — Județul X, iar în urma exercitării controlului de legalitate de către Instituția Prefectului — Județul X nu au fost constatate aspecte de nelegalitate cu privire la HCL nr. 75/2022, respectiv HCL nr. 102/2023.

În ceea ce privește obligarea pârâtului la plata de despăgubiri s-a opinat că, în raport cu art. 1.385 și 1.386 din Codul civil, trebuie constatat că proiectele depuse de către reclamanta A nu au respectat condițiile de acces la fondurile publice, condiții prevăzute în mod expres în cadrul Ordinului nr. 664 din 6 septembrie 2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive, nefiind respectată condiția de acces la fondurile publice potrivit căreia structurile sportive de drept privat să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare, respectiv în cadrul documentației aferente celor patru proiecte depuse se regăsește o declarație pe propria răspundere a solicitantului A, prin care numitul X, în calitate de președinte, a declarat, potrivit punctului c), că nu are obligații de plată exigibile și nu este în

litigiu cu instituția finanțatoare, fiind incidente prevederile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații. S-a apreciat că nu sunt incidente prevederile Codului civil la care face trimitere reclamanta cu privire la repararea prejudiciului în cazul răspunderii delictuale, întrucât nu poate fi reținută culpa Municipiului X pentru nerespectarea criteriilor și condițiilor de acces la fondurile publice care trebuie îndeplinite de către structurile sportive.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea reține că reclamanta Asociația A este o organizație neguvernamentală, înființată în baza OG nr. 26/2000, fiind înregistrată ca club sportiv conform Certificatului de identitate sportivă nr. X.

În anul 2023, Asociația A a participat la concursul privind acordarea unor finanțări nerambursabile, depunând în data de 29.11.2022 la pârâtul Municipiul X următoarele proiecte: 1) „Participare sportivi secția motocross la nivel național și internațional”, 2) „Participare competiții, cantonamente-karate wukf”, 3) „Olimpiada X fotbal, șah, tir cu arcu și karate”, 4) „Pion Campion — Pion Campion Junior — șah”.

Potrivit centralizatorului cuprinzând propunerile de evaluare a proiectelor sportive semestrul I — 2023, cele patru proiecte propuse de către A au fost analizate și admise de către Comisia de evaluare și jurizare a propunerilor de proiecte.

În data de 30.03.2023, Consiliul Local al Municipiului X a adoptat Hotărârea nr. 102 privind aprobarea sumelor pentru finanțarea nerambursabilă din fondurile bugetului local al Municipiului X pentru proiecte sportive pe semestrul I al anului 2023, hotărâre care nu cuprinde și cele patru proiecte sportive depuse de către A.

Autoritatea a reținut că, din verificările ulterioare admiterii, reiese că reclamanta nu respectă condițiile de acces la fondurile publice, condiții prevăzute în mod expres în cadrul Ordinului nr. 664 din 6 septembrie 2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive, nefiind respectată condiția de acces la fondurile publice potrivit căreia structurile sportive de drept privat să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare. În concret, s-a constatat că pe rolul Curții de Apel București se află dosarul nr. X în care Asociația A are calitatea de reclamant, în contradictoriu cu Municipiul X, Consiliul Local al Municipiului X și Clubul Sportiv Municipal X, având ca obiect acțiune în constatare.

Reclamanta a formulat plângere prealabilă, prin care a solicitat modificarea HCL nr. 75 din 31 martie 2022 cu privire la aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive (Regulament de sprijin și Ghidul solicitantului), respectiv modificarea HCL nr. 102 din 30 martie 2023 privind aprobarea sumelor pentru finanțarea nerambursabilă din fondurile bugetului local al Municipiului X pentru proiecte sportive pe semestrul I al anului 2023.

Prin adresa din 26.04.2023, Municipiul X a formulat răspuns, arătând că condiția „de a nu se afla în litigiu” cu instituția finanțatoare cuprinsă în Regulamentul aprobat prin HCL nr. 75/31.03.2022 nu poate fi considerată o adăugare la Legea nr. 350/2005, deoarece această condiție rezultă din anexa nr. 2 alin. (1) lit. f) din Ordinul nr. 664 din 6 septembrie 2018 emis în temeiul prevederilor Legii nr. 350/2005, act normativ aflat în vigoare.

De asemenea, reclamanta a formulat plângere prealabilă și împotriva Ordinului nr. 664/2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive la Ministerul Sportului și la Agenția Națională pentru Sport, în sensul revocării mai multor dispoziții din cuprinsul acestora, plângere la care acești pârâți nu au răspuns.

Înainte de analiza fondului, față de prevederile art. 248 din Codul de procedură civilă, se impune soluționarea excepțiilor invocate de pârâtul Secretariatul General al Guvernului.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei pe considerentul că nu poate fi prefigurat folosul propriu pe care partea reclamantă l-ar obține ca urmare a admiterii cererii, Curtea reține că calitatea procesuală activă a reclamantei se grefează pe raportul de drept administrativ substanțial care are în componență refuzul nejustificat invocat de reclamantă față de cererea sa de revocare a textelor apreciate nelegale și repararea prejudiciului suferit. Afirmția că nu poate fi prefigurat folosul propriu pe care reclamanta l-ar obține în cazul admiterii acțiunii este lipsită de fundament, deoarece reclamanta invocă în mod clar prejudiciul încercat, care constă în pierderea finanțării nerambursabile ca urmare a aplicării normelor pe care reclamanta le consideră nelegale, având astfel un interes în înlăturarea reglementărilor nelegale și obținerea reparării prejudiciului în condițiile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 554/2004.

Excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului va fi admisă pe considerentul că emitentul Ordinului nr. 664/2018 a cărui nelegalitate parțială se invocă este ministrul tineretului și sportului, iar Ministerul Tineretului și Sportului (MTS) a fost desființat, în urma reorganizării intervenite în temeiul OUG nr. 59/2023. Potrivit art. 2 alin. (1)-(3) din OUG nr. 59/2023, „Se înființează Agenția Națională pentru Sport, instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului, prin reorganizarea prin transformare a Ministerului Sportului, care se desființează. (1) Agenția Națională pentru Sport este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului (...). (2) Agenția Națională pentru Sport preia de la Ministerul Sportului toate activitățile, posturile, personalul și patrimoniul, în condițiile legii. (3) Agenția Națională pentru Sport este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat și de doi vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți și eliberați prin decizie a prim-ministrului.”

Rezultă din normele de mai sus că pârâtul Secretariatul General al Guvernului nu este succesorul în drepturi al Ministerului Tineretului și Sportului, această calitate revenindu-i celui alt pârât chemat în judecată, Agenția Națională pentru Sport.

Susținerea reclamantei că Agenția Națională pentru Sport nu este condusă de ministru nu este de natură să impună introducerea în cauză a Secretariatului General al Guvernului, din moment ce Agenția Națională pentru Sport este continuator al drepturilor și obligațiilor ministerului desființat, potrivit art. 2 alin. (2) din OUG nr. 59/2023.

Nici cu privire la petitul având ca obiect despăgubiri nu se justifică calitatea procesuală a Secretariatului General al Guvernului, deoarece faptul că Agenția Națională pentru Sport este o instituție publică aflată în subordinea Guvernului și este finanțată de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului

General al Guvernului nu sunt împrejurări care să lipsească de capacitate Agenția în cererile având ca obiect plata unor sume de bani. În acest sens trebuie observat că, potrivit art. 2 alin. (1) din OUG nr. 59/2023, Agenția este instituție publică cu personalitate juridică, iar președintele Agenției este ordonator secundar de credite. În același timp, după cum corect punctează și Secretariatul General al Guvernului, cei doi pârâți dispun de independență patrimonială în sensul dispozițiilor art. 222 din Codul civil, potrivit cărora „Persoana juridică având în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă.”

Trecând la analiza fondului cauzei, Curtea observă că aspectele de fapt relevante soluționării cauzei, astfel cum au fost înfățișate mai sus, nu sunt contestate de părțile litigiului, divergența de poziție decurgând din poziția diferită raportat la legalitatea dispozițiilor normative în baza cărora municipiul pârât a respins finanțarea nerambursabilă din fondurile bugetului local al municipiului X pentru cele patru proiecte sportive depuse de reclamantă.

Astfel, în primul rând se invocă nelegalitatea normei cuprinse în Ordinul nr. 664/2018 privind finanțarea din fonduri publice a proiectelor și programelor sportive, anexa nr. 2, din secțiunea având denumirea „Principiile și criteriile întocmirii metodologiei/ regulamentului de finanțare, precum și condițiile de acces la fondurile publice pentru finanțarea proiectelor și programelor sportive”, pct. 1 lit. f), care prevede „Criteriile și condițiile de acces la fondurile publice care trebuie îndeplinite de către structurile sportive, unitățile și instituțiile de învățământ pentru asociațiile sportive școlare și universitare, alte organizații și instituții pentru proiecte și programe sportive, așa cum sunt enumerate la art. 18¹ alin. (2) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, sunt următoarele: (...) să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare.”

Drept consecință, se solicită anularea parțială din anexa nr. 3 a Ordinului a formularului „Declarația reprezentanților legali ai structurii sportive că structura sportivă pe care o reprezintă îndeplinește condițiile prevăzute de Ordinul MTS nr. 664/2018”, prin eliminarea sintagmei de la lit. c), respectiv, „(...) și nu este în litigiu cu instituția finanțatoare”.

Apreciind că norma locală a fost adoptată în baza Ordinului MTS nr. 664/2018, reclamanta solicită și anularea HCL X nr. 75/31.03.2022 cu privire la aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive (Regulament de sprijin și Ghidul solicitantului), astfel încât condiția impusă prin anexa I a Regulamentului de sprijinire a activităților sportive din Municipiul X — Ghidul solicitanților pentru acordarea finanțării nerambursabile de la bugetul local structurilor sportive de drept privat, cu personalitate juridică română din municipiul X, care inițiază și organizează programe și acțiuni sportive (sport de performanță, sport pentru toți și sport școlar) — constând în sintagmele „să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare”/„să nu se afle în litigiu cu instituția finanțatoare”/„nu este în litigiu cu instituția finanțatoare”, să fie eliminată din: (i) criteriile și condițiile minimale de finanțare a structurilor sportive — pct. 5A.f) și pct. 5B.f) din Ghid, paginile 4 și 5 din Ghid; (ii) procedura de evaluare — pct. 9 lit. e) din Ghid, pagina 8 din Ghid și

(iii) declarația reprezentanților legali ai structurilor sportive care solicită finanțare nerambursabilă în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2005 — lit. c), paginile 14 și 20 din Ghid.

Cercetând motivele de nelegalitate invocate, Curtea nu poate primi argumentarea că formularea normelor criticate din cuprinsul Ordinului MTS nr. 664/2018 și HCL nr. 75/2022 ar fi ambiguă, în sensul că nu se definește ce înseamnă „litigiu”, încălcându-se astfel principiul securității raporturilor juridice prin imprevizibilitatea interpretării corecte a textelor, precum și normele de tehnică legislativă cuprinse în art. 8 alin. (4) și art. 36 din Legea nr. 24/2000.

În ceea ce privește textele de tehnică legislativă invocate, Curtea observă că, potrivit art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.”, în timp ce, potrivit art. 36 alin. (1), „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.”, respectiv alin. (4): „Redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română modernă, cu evitarea regionalismelor. Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinatarii acestuia.”

Curtea nu poate reține carențele de tehnică legislativă invocate de reclamantă, deoarece normele sunt clare în formă și conținut, fiind instituită o cauză de excludere de la accesul la fondurile publice pentru finanțarea de proiecte și programe sportive în considerarea existenței unui litigiu între solicitant și autoritatea finanțatoare. Condiția de acces este clar exprimată, iar în lipsa unor circumstanțieri rezultă concluzia că autorul normei a înțeles să refuze finanțarea în cazul unui conflict de drept care formează obiectul unui proces. Noțiunea de litigiu nu ridică dificultăți de înțelegere, deoarece în vorbirea curentă are înțelesul de diferend între două sau mai multe persoane, rezolvat într-un cadru organizat, în fața unei instanțe de judecată.

În realitate, nemulțumirea reclamantei vizează împrejurarea că norma este lipsită de nuanță, incluzând orice tip de litigii între solicitant și autoritatea finanțatoare, critică care poate prezenta relevanță în contextul celorlalte două motive de nelegalitate invocate, nu și din perspectiva imprevizibilității interpretării corecte, deoarece formularea normelor nu lasă loc de îndoială cu privire la înțeles și nu ridică dificultăți de înțelegere a textului de către destinatari.

Privitor la celelalte două motive de nelegalitate invocate, Curtea apreciază că ele se impun a fi analizate împreună, deoarece aduc în discuție conformitatea textelor criticate cu norme de forță juridică superioară și exercitarea dreptului de apreciere cu exces de putere de către autoritățile care au adoptat actele administrative normative atacate.

Astfel, reclamanta a invocat în primul rând nesocotirea principiului ierarhiei actelor normative și a prevederilor art. 4 alin. (3) și art. 77 din Legea nr. 24/2000, în condițiile în care Legea nr. 350/2005 nu condiționează finanțarea de inexistența unui litigiu cu instituția publică căreia i se solicită atribuirea unui contract de finanțare, iar condiția de a nu se afla „în litigiu” cu

instituția finanțatoare cuprinde o gamă largă de situații care nu privesc vreo obligație neîndeplinită de către solicitant în raport cu Legea nr. 350/2005. S-a apreciat că în acest mod se îngreșează fără niciun temei legal accesul la fondurile nerambursabile al asociațiilor nonprofit care își realizează activitățile în mod legal și cu respectarea obligațiilor asumate față de instituția finanțatoare.

Curtea observă că în preambulul Ordinului nr. 664/2018 se arată actele normative în temeiul cărora s-a emis Ordinul, fiind indicată, alături de Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, HG nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii nr. 69/2000, HG nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, și Legea nr. 350/2005. Raportul dintre Ordinul nr. 664/2018 și Legea nr. 350/2005 este reluat și la art. 2 alin. (1) din Ordin, care arată că „Finanțarea proiectelor sportive inițiate de către structurile sportive de drept privat și asociațiile pe ramură de sport județene și ale municipiului București, din cadrul programelor sportive de utilitate publică prevăzute la art. 1, se efectuează prin finanțare nerambursabilă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2005, cu modificările și completările ulterioare, cu dispozițiile prezentului ordin și cu celelalte dispoziții legale în materie.”

În privința raportului ierarhic dintre lege și actele normative ale administrației centrale și locale trebuie avut în vedere că, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, „Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”, iar conform art. 77 din Legea nr. 24/2000: „Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului. În formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art. 42 alin. (4).”

În același timp, în mod specific cu privire la actele normative adoptate de autoritățile administrației publice locale, prevederile art. 81 alin. (1) și (2) dispun: „La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior. Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefecților sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior.”

Textele citate consacră principiul ierarhiei actelor normative, potrivit căruia actul normativ de nivel inferior trebuie să fie emis în limitele și potrivit normelor care îl guvernează, de nivel superior. Principiul rezultă într-o formă concisă specifică legii fundamentale și din Constituție, în formularea din art. 1 alin. (5), care arată că „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. Dispoziția constituțională de la art. 1 alin. (5) impune caracterul obligatoriu al legilor nu numai pentru indivizi, ci și pentru administrația publică, aceasta fiind obligată să vegheze în permanență la aplicarea legii, iar pentru organizarea executării legii și pentru aplicarea concretă a acesteia, administrația nu poate acționa decât în temeiul și în limitele legii.

În cauză, actul normativ cu forță juridică superioară invocat este Legea nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, care, potrivit art. 1, „are ca scop stabilirea principiilor, cadrului general și a procedurii pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă din fonduri publice.”

Cu privire la întinderea domeniului de aplicare a legii sunt relevante prevederile art. 3 alin. (2) din Lege, care arată că „Prevederile prezentei legi se aplică pentru atribuirea oricărui contract de finanțare nerambursabilă din fondurile publice, cu excepția celor finanțate din fonduri externe nerambursabile.”

Așadar, prevederile Legii nr. 350/2005 constituie cadrul pentru orice tip de contract de finanțare nerambursabilă din fondurile publice, stabilind cu titlu de principiu [art. 4 alin. (1) lit. a)] că urmărește să asigure condițiile pentru ca persoana fizică sau juridică ce desfășoară activități nonprofit să aibă dreptul de a deveni, în condițiile legii, beneficiar. Corelativ acestui principiu, în art. 9 Legea dispune „Orice persoană fizică sau persoană juridică fără scop patrimonial care desfășoară activități nonprofit menite să sprijine realizarea unor obiective de interes public general, regional sau local are dreptul de a participa, în condițiile prezentei legi, la procedura pentru atribuirea contractului de finanțare nerambursabilă.”

Din textele de mai sus rezultă că legea urmărește să asigure, indiferent de domeniul în care se oferă finanțarea nerambursabilă, participarea liberă a oricărei persoane fizice sau persoane juridice fără scop patrimonial care desfășoară activități nonprofit menite să sprijine realizarea unor obiective de interes public, în condițiile respectării cerințelor stabilite de Lege.

Condițiile care prezintă relevanță în analiza de față sunt cele de eligibilitate stabilite la art. 21 alin. (1) din Lege — potrivit acestui text, „Este exclus dintr-o procedură pentru atribuirea contractului de finanțare nerambursabilă, respectiv nu este eligibil solicitantul care se află în oricare dintre următoarele situații: a) nu și-a îndeplinit obligațiile de plată exigibile a impozitelor și taxelor către stat, precum și a contribuției pentru asigurările sociale de stat; b) furnizează informații false în documentele prezentate; c) a comis o gravă greșeală în materie profesională sau nu și-a îndeplinit obligațiile asumate printr-un alt contract de finanțare nerambursabilă, în măsura în care autoritatea finanțatoare poate aduce ca dovadă mijloace probante în acest sens; d) face obiectul unei proceduri de dizolvare sau de lichidare ori se află deja în stare de dizolvare sau de lichidare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare; e) nu prezintă declarația menționată la art. 12 alin. (3).”

În rândul cauzelor de excludere stabilite de Lege nu se regăsește și cea impusă prin actele normative criticate, respectiv ca solicitantul să nu fie în litigiu cu instituția finanțatoare. Curtea apreciază întemeiate argumentele reclamantei că în cauză s-a nesocotit principiul ierarhiei actelor normative, deoarece legea stabilește cu titlu imperativ, pe de o parte, domeniul său de aplicare complet, în sensul că reglementează condițiile de acces pentru atribuirea oricărui contract de finanțare nerambursabilă din fondurile publice, iar, pe de altă parte, stabilește cu aceeași forță juridică libertatea accesului la fondurile nerambursabile, dar și excepțiile de la această regulă, sub forma condițiilor care exclud eligibilitatea proiectelor.

Nu există dispută între părți că prin normele criticate se lărgeste sfera situațiilor în care participanții sunt excluși de la procedura pentru atribuirea contractului de finanțare nerambursabilă, situație față de care Curtea reține că Ordinul nr. 664/2018 încalcă Legea nr. 250/2005, depășind competența de reglementare prin impunerea unor condiții care excedează legii.

Nu poate fi reținută apărarea pârâtei Agenția Națională pentru Sport că Ordinul nr. 664/2018 are natura unei norme speciale, astfel că beneficiarul sumelor acordate în materia reglementată poate fi obligat să respecte anumite condiții suplimentare față de cele impuse de Legea nr. 350/2005. Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea are în vedere normele citate mai sus, Legea nr. 350/2005 stabilind prin norme imperative condițiile de eligibilitate generale valabile pentru orice contract de finanțare nerambursabilă, astfel că o reglementare *secundum legem* nu poate restrânge condițiile de acordare pe care legea a urmărit a le norma cu titlu general.

În același timp, deși textele relevante ale Legii nr. 350/2005, așa cum au fost prezentate mai sus, nu legitimează o astfel de ipoteză, dacă s-ar aprecia totuși că la emiterea Ordinului nr. 664/2008 autorul a dispus de o competență proprie de apreciere în privința condițiilor de eligibilitate, Curtea reține că ar fi întemeiate și criticile reclamantei cu privire la comiterea unui exces de putere de către emitent, în sensul art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, aplicabil și în cazul elaborării actelor administrative cu caracter normativ.

În acest sens, Curtea reține că dreptul de apreciere al autorității nu echivalează cu posibilitatea de a acționa arbitrar, fără justificări legale, în afara oricărui control, exercitarea lui fiind supusă principiului proporționalității, care impune respectarea unui echilibru rezonabil între interesul public pe care autoritatea are obligația să îl reprezinte și drepturile sau interesele legitime private ce pot fi lezate prin conduita administrației.

În acest context, analizând mai întâi necesitatea instituirii unei astfel de interdicții suplimentare, trebuie observat că nu s-a oferit niciun motiv legitim pentru impunerea condiției ca solicitantul să nu se afle în litigiu cu autoritatea finanțatoare. Apărarea pârâtei că este vorba de o condiție impusă în domeniul finanțării structurilor sportive de drept privat deja prin art. 6 alin. (1) lit. g) din Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Sport nr. 149/2003 și menținută de-a lungul timpului în reglementările ulterioare sau că astfel de dispoziții se regăsesc și în alte norme prin care se reglementează raporturile dintre beneficiarii unor finanțări și instituția finanțatoare nu reprezintă argumente în sensul arătării scopului legitim urmărit de autoritatea publică. Existența îndelungată a unor reglementări administrative nu semnifică și legalitatea lor, iar în condițiile în care actele administrative normative pot fi atacate fără vreo limitare în timp, nu s-ar putea reține consolidarea motivelor de nelegalitate a actului prin efectul trecerii timpului.

Față de vastitatea și varietatea de atribuții pe care le desfășoară o autoritate administrativ-teritorială și litigiile care pot izvorî din exercitarea sarcinilor legale în diverse relații sociale, nu ar putea fi reținută în cauză nici invocarea unei obligații de grațitudine specifică actelor civile cu titlu gratuit. Dacă pot fi identificate un scop rezonabil și menținerea unui echilibru rezonabil între dreptul de apreciere al autorității și interesul solicitantului în cazul limitării accesului la fondurile

nerambursabile pentru asociațiile nonprofit care nu și-au îndeplinit obligațiile financiare sau de orice natură pe care le-ar avea în raport cu instituția de la care solicită finanțarea nerambursabilă, în situația de față dezechilibrul produs în detrimentul drepturilor solicitanților este vădit, mai exact în privința dreptului de acces la justiție, deoarece condiționarea accesului la finanțări nerambursabile de inexistența oricărui litigiu va pune solicitanții să evalueze asupra pornirii și continuării unor procese pentru valorificarea unor drepturi și interese legitime, care nu au nicio legătură cu conduita necesară pentru acces la fonduri publice. Spre exemplu, în situațiile indicate de reclamantă, adică în cazul unor procese care au ca obiect furnizarea de informații de interes public, solicitate de un posibil solicitant al finanțării rambursabile, sau în cauze care se solicită pe cale separată cheltuielile de judecată dintr-un litigiu soluționat definitiv, se relevă lipsa de proporționalitate a includerii unei condiții de eligibilitate de genul celei din cauză cu scopul urmărit de autoritate. De asemenea, excluderea operează independent de calitatea procesuală a solicitantului.

Așadar, dacă s-ar trece de exercitarea dreptului de apreciere prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege, ar trebui reținut excesul de putere al autorității, prin aceea că interdicția stabilită nu urmărește un scop necesar și este de natură să producă efecte disproporționate pentru solicitantul finanțării nerambursabile, prin afectarea dreptului de a iniția și a continua eventuale procese necesare pentru realizarea unor drepturi și interese legitime fără vreo conexiune cu finanțarea oferită.

Față de nelegalitatea parțială a Ordinului nr. 664/2018 se impune și anularea în parte a HCL nr. 75/31.03.2022 cu privire la aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive (Regulament de sprijin și Ghidul solicitantului), care a preluat condiția de eligibilitate impusă prin Ordin.

În ceea ce privește apărarea pârâților Municipiul X și Consiliul local X că „în cadrul documentației aferente celor patru proiecte depuse se regăsește o declarație pe propria răspundere a solicitantului A, prin care numitul x în calitate de președinte a declarat potrivit punctului c) că (...) nu este în litigiu cu instituția finanțatoare, fiind incidente prevederile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declarații”, Curtea observă că în refuzul de includere a reclamantei în hotărârea de consiliu local de aprobare a sumelor pentru finanțarea nerambursabilă din fondurile bugetului local al Municipiului X pentru proiecte sportive pe semestrul I al anului 2023, exprimat de Municipiul X prin Adresa din 26.04.2023, nu se face nicio mențiune la un astfel de considerent care să fi fundamentat respingerea cererilor reclamantei. În același timp, o asemenea împrejurare nu ar putea duce la excludere câtă vreme în cadrul acestui litigiu s-a stabilit caracterul nelegal al condiționării participării în funcție de existența unui litigiu și din moment ce reclamanta a apreciat că declarația vizează litigii în legătură cu obligațiile sale față de autoritatea publică locală, cum este și obligația de plată a taxelor și impozitelor, și nu a prevăzut la momentul depunerii documentației că cauza de eligibilitate va fi interpretată de Municipiul X în sensul că vizează orice proces.

Cu privire la cererea de obligare a pârâților la plata de despăgubiri, Curtea reține că, potrivit art. 18 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, „În cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și

asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.”

Reclamanta a argumentat că sunt întrunite condițiile răspunderii administrativ-patrimoniale prevăzute de art. 577 din Codul administrativ raportat la art. 1.349 și art. 1.357 din Codul civil, respectiv: fapta ilicită, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate și vinovăția. Nu poate fi primită apărarea că emiterea unui act administrativ nu poate situa autoritatea în sfera ilicitului, deoarece art. 575 alin. (1) din Codul administrativ reglementează cu titlu de principiu răspunderea administrativ-patrimonială pentru prejudicii cauzate prin acte administrative în sarcina autorităților și instituțiilor publice, prin bugetul propriu, pentru pagubele materiale sau morale cauzate prin acte administrative, prin refuzul nejustificat de a soluționa o cerere sau prin nesoluționarea în termen a acesteia.

Curtea reține că cererea este întemeiată în parte, observând că față de considerentele de mai sus se identifică fapta ilicită, constând în emiterea unor acte administrative normative, prin instituirea unor cauze de eligibilitate neprevăzute de Legea nr. 350/2005, nejustificate din perspectiva interesului public și producătoare de efecte disproporționate pentru solicitantul finanțării nerambursabile.

În ceea ce privește vinovăția, îndeplinirea acestei cerințe poate fi reținută doar la nivelul emitentului Ordinului nr. 664/2008, deoarece prin acest act administrativ normativ s-a săvârșit fapta ilicită prin introducerea unor cerințe suplimentare neprevăzute de lege. În privința autorului HCL-urilor nu poate fi reținută condiția în discuție pentru angajarea răspunderii, din moment ce potrivit principiului ierarhiei actelor normative și art. 81 din Legea nr. 24/2000 („La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior”), în contextul în care potrivit art. 3 din Ordinul nr. 664/2008 s-a stabilit că „Principiile și criteriile întocmirii metodologiei/regulamentului de finanțare, precum și condițiile de acces la fondurile publice pentru finanțarea proiectelor/programelor sportive sunt prevăzute în anexa nr. 2.”, autoritatea locală nedisponând de o marjă de apreciere în privința conținutului condițiilor de eligibilitate, neputând deroga de la prevederile Ordinului față de poziția și ordinea verticală a autorilor actelor administrative analizate. Trebuie avute în vedere și prevederile art. 565 alin. (2) din Codul administrativ, care stabilesc că „Răspunderea se stabilește în funcție de forma de vinovăție și de participarea efectivă la încălcarea legii.” Textul are în vedere condițiile generale ale răspunderii administrative și prezintă relevanță în contextul cercetării condițiilor pentru angajarea răspunderii administrative patrimoniale a Municipiului X, în sensul că nu poate fi vorba de o participare efectivă a acestuia la stabilirea conținutului actului contrar cerințelor legalității în condițiile în care a fost emitentul actului subsecvent, fiind ținut de obligația de conformitate față de Ordinul nr. 664/2008.

În ceea ce privește prejudiciul invocat de reclamantă și legătura de cauzalitate dintre faptă și pagubă, Curtea constată, în temeiul cerinței cuprinse în anexa nr. 2 lit. f) din Ordinul nr. 664/2018, preluată și în HCL nr. 75/31.03.2022, că cele patru proiecte admise în urmare verificării prealabile au fost ulterior respinse, cu consecința suportării de către reclamantă din

fonduri proprii a cheltuielilor care urmau a beneficia de rambursare din fondurile autorității locale. Curtea observă că în Centralizatorul întocmit după evaluarea proiectelor sportive ale solicitanților, reclamanta a obținut punctajul necesar obținerii finanțării și s-a propus de către Comisia de evaluare acordarea unei finanțări de până la valoarea de 104.936 lei aferentă proiectului „Participare sportivi secția motocross la nivel național și internațional”, 72.053 lei pentru „Participare competiții, cantonamente-karate wukf”, 139.680 lei pentru „Olimpiada x fotbal, șah, tir cu arcul și karate” și 31.269 lei pentru proiectul „Pion Campion — Pion Campion Junior — șah”. Sumele propuse de Comisia de evaluare, care figurează în Centralizator la pozițiile 1-67, cu excepția proiectelor reclamantei, au fost ulterior ca atare preluate în HCL nr. 102/2023.

Din probele propuse de reclamantă rezultă atât existența prejudiciului, cât și întinderea acestuia, aspecte care, de altfel, nu au fost contestate de părțile cauzei. Astfel, din înscrisurile administrate rezultă sumele alocate de reclamantă pentru desfășurarea celor patru proiecte care nu au mai fost cuprinse în HCL nr. 102/2023, după cum urmează: pentru proiectul „Participare sportivi secția motocross la nivel național și internațional”, total 7.310 lei — 2.950 lei și 1.500 lei taxe participare; 675 lei servicii medicale; 885 lei asigurarea sportivă, 1.300 lei licență competiție; pentru proiectul „Participare competiții, cantonamente-karate wukf”, total 29.871,88 lei — 5.999,98 lei și 3.045 lei închiriere sală sport; 3.231,9 lei și 10.675 lei achiziție echipament și materiale sportive; 325 lei taxe de participare la campionat mondial; 1.195 lei taxe participare la acțiuni sportive naționale; 5.400 lei contracte de activitate sportivă, mai exact procent din suma plătită pentru salariul pe 6 luni al antrenorului x; pentru proiectul Sportul pentru toți „Olimpiada x fotbal, șah, tir cu arcul și karate”, suma totală de 23.040 lei — 960 lei, 960 lei, 240 lei, 960 lei, 960 lei, 960 lei, închiriere sală sport; 18.000 lei contracte de activitate sportivă, procent din suma plătită pentru salariul celor 4 antrenori și coordonatorului x pentru 6 luni; pentru proiectul „Pion Campion — Pion Campion Junior — șah” s-a cheltuit suma de 5.999,98 lei, reprezentând închiriere sală antrenament.

În ceea ce privește cuantumul prejudiciului, reclamanta a considerat că despăgubirile solicitate trebuie să fie acordate începând cu data producerii prejudiciului [art. 1.386 alin. (1) din Codul civil] — respectiv începând 30.03.2023, data la care s-a emis HCL nr. 102/2023, prin care Consiliul X a aprobat sumele pentru finanțarea nerambursabilă din fondurile bugetului local al Municipiului X pentru proiecte sportive pe semestrul I al anului 2023 — și până la completa reparare a prejudiciului, potrivit art. 1.385 alin. (1) și art. 1.386 alin. (1) din Codul civil, care presupune și repararea prejudiciului suferit, prin actualizarea sumei executate cu rata inflației *damnum emergens* (pierderea efectivă), cât și prin acordarea dobânzii legale — *lucrum cessans* (beneficiul nerealizat).

Curtea va admite această solicitare numai în parte, reținând că, potrivit art. 18 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, în cazul constatării nelegalității actului administrativ vătămător, persoana vătămată este îndreptățită la recuperarea prejudiciului cauzat prin vătămarea drepturilor sale, care este compus atât din debitul principal, cât și din beneficiul nerealizat. Se impune atât actualizarea cu indicele de inflație a sumei datorate, operațiune care are ca scop păstrarea valorii reale a obligației, cât și plata

dobânzii legale penalizatoare, care reprezintă lipsa de folosință pentru bunul respectiv. Acordarea dobânzii nu exclude actualizarea debitului, deoarece acestea au termeni și reglementări diferite. Prin acordarea dobânzii se urmărește sancționarea debitorului pentru executarea cu întârziere a obligației ce îi incumbă, pe când actualizarea debitului presupune acoperirea unui prejudiciu cauzat de fluctuațiile monetare în intervalul scurs de la scadență și până la data plății efective, în acord cu Decizia nr. 2/2014 din 17 februarie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii. În consecință, constatând că în cauză se impune repararea integrală a prejudiciului suferit de reclamantă prin emiterea actului administrativ nelegal, pârâta Agenția Națională pentru Sport va fi obligată la plata sumei de 66.221,86 lei, cu titlu de daune materiale, actualizată cu rata inflației și dobânda legală aferentă.

În privința cererii de a se acorda despăgubirile constând în dobânzi de la 30.03.2023, Curtea reține că nu poate fi reținut caracterul cert și lichid al prejudiciului de la acel moment, deoarece prin HCL nr. 102/2023 s-au aprobat numai sumele pentru finanțarea nerambursabilă, însă prejudiciul efectiv nu a fost încercat de la acea dată. În acest sens trebuie observat că, potrivit metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile, adoptată prin HCL nr. 75/2022 (art. V din Regulamentul de sprijinire a activităților sportive din Municipiul X și art. 12 din Ghidul solicitantului), sumele aprobate urmau a fi avansate de solicitanți și decontate ulterior, în termen de 30 de zile de la depunerea documentelor justificative depuse la autoritatea finanțatoare. Față de această situație, având în vedere că cheltuielile în discuție au fost realizate la date diferite și, în orice caz, după data indicată de reclamantă, 30.03.2023 — HCL nr. 102/2023, Curtea apreciază că data de la care prejudiciul poate fi considerat cert și lichid și data de la care se poate reține punerea în întârziere a părții obligate la suportarea pagubei este data formulării ca atare a acestor pretenții și a prezentării dovezilor aferente, odată cu introducerea cererii de chemare în judecată. Drept consecință, pârâta va fi ținută la plata dobânzilor de la data introducerii acțiunii.

Față de soluția care urmează a fi pronunțată, ținând cont și de prevederile art. 453 alin. (1) și (2) și art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea va obliga în solidar pârâții la plata cheltuielilor de judecată parțiale în sumă de 6.400 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocațial parțial. La stabilirea cuantumului cheltuielilor de judecată Curtea a avut în vedere, pe de o parte, că cererea introductivă nu a fost admisă integral, dar și faptul că în raport cu valoarea prejudiciului invocat nu se justifică acordarea integrală a onorariului în cuantum de 9.572 lei într-o cauză soluționată la primul termen de judecată, în baza apărărilor și înscrisurilor de la dosar.

Față de considerentele de mai sus, în temeiul art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004, acțiunea va admisă în parte, potrivit dispozitivului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei ASOCIAȚIA A.

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Secretariatul General al Guvernului și respinge în consecință acțiunea formulată de reclamanta ASOCIAȚIA A în contradictoriu cu pârâtul SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, cu sediul în X.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta ASOCIAȚIA A, cu sediul în X, având CUI X, înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. X, cu sediul procesual ales în X, în contradictoriu cu pârâtii AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT, cu sediul în X; CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI X, cu sediul în X, având CUI X, e-mail X; MUNICIPIUL X, cu sediul în X, reprezentat prin primar.

Anulează în parte Ordinul nr. 664/2018, respectiv (i) din anexa nr. 2 a Ordinului, denumită „Principiile și Criteriile întocmirii metodologiei/regulamentului de finanțare, precum și condițiile de acces la fondurile publice pentru finanțarea proiectelor și programelor sportive”, condiția de la pct. 1 lit. f) — „să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare”, (ii) din anexa nr. 3 a Ordinului, lit. D) pct. 3 privind „Declarația reprezentanților legali ai structurii sportive că structura sportivă pe care o reprezintă îndeplinește condițiile prevăzute de Ordinul MTS nr. 664/2018”, condiția de la lit. c), respectiv „(...) și nu este în litigiu cu instituția finanțatoare”.

Anulează în parte HCL nr. 75/31.03.2022 cu privire la aprobarea metodologiei de acordare a finanțărilor nerambursabile din fondurile bugetului local al municipiului X pentru proiecte sportive (Regulament de sprijin și Ghidul solicitantului), respectiv (i) pct. 5.A. lit. f) și pct. 5.B. lit. f) din Ghid, vizând condiția „să nu se afle în litigiu cu instituția publică căreia îi solicită atribuirea unui contract de finanțare”; (ii) pct. 9 lit. e) din Ghid — „să nu se afle în litigiu cu instituția finanțatoare” și (iii) sintagma „nu este în litigiu cu instituția finanțatoare” din cuprinsul lit. c) din declarația reprezentanților legali ai structurilor sportive care solicită finanțare nerambursabilă, de la fila 14 și 20 din Ghid.

Obligă pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT la plata sumei de 66.221,86 lei, cu titlu de daune materiale, actualizată cu rata inflației și dobânda legală începând cu data introducerii cererii de chemare în judecată, 29.09.2023.

Obligă în solidar pârâtii la plata cheltuielilor de judecată parțiale în sumă de 6.400 lei.

Prezenta se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 554/2004, după rămânerea definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Curtea de Apel Târgu Mureș.

Pronunțată în data de 10.01.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

xx

Grefier,

xx

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

